

Vallen in de geest van hindoeïstische oorsprong.

Oriëntatie.

(Bron: In Bijbels Perspectief)

Wij leven in woelige tijden, en wel in elk opzicht: zowel wat de politiek betreft alsook het geloof, de economie, de maatschappij, en zelfs ook de natuur. De koopkrachtvermindering neemt wereldwijd gestadig toe alsook de oorlogsdreiging. Nog nooit zijn er in de wereldgeschiedenis zo vaak en zo vlak achter elkaar en soms zelfs gelijktijdig zoveel natuurrampen, hongersnoden, oorlogen en terroristische aanslagen geweest als in de laatste decennia. Alles lijkt ondersteboven gehaald te worden en niets is meer zoals het behoort te zijn. Dat geldt ook voor ons geloofsleven. Het lijkt wel alsof de spirituele leiders van welke wereldgodsdienst dan ook steeds fanatieker worden en hun volgelingen steeds meer opgezweept raken. Religieuze onverdraagzaamheid neemt toe! Alom verwarring! Ook geestelijke verwarring neemt toe!

Allerlei extreme geloofsuitingen steken de kop op en sleuren ontelbare mensen met zich mee! De ene “opwekkingsgolf” volgt de andere op en de daar geïntroduceerde zogenaamde “geestesuitingen” nemen in heftigheid toe. Eerst Toronto, dan Brownsville, Pensecola en nu ook Lakewood, wat komt hierna?

Allerlei extreme geloofsuitingen steken de kop op en sleuren ontelbare mensen met zich mee! De ene “opwekkingsgolf” volgt de andere op en de daar geïntroduceerde zogenaamde “geestesuitingen” nemen in heftigheid toe.

Het spreken in tongen en het dansen met vlaggetjes, lijken nog vrij onschuldig tegenover de nieuwe dingen waarmee de gelovigen wereldwijd en dwars door de denominaties heen geconfronteerd worden, mede door bepaalde satellietzenders die dergelijke diensten uitzenden. “Holy laughter” (heilig lachen) ofwel “lachen in de geest”, “spirit slaying” (slaan in de geest) ofwel “vallen in de geest” en “spirit glue” (lijm van de geest), die degenen die gevallen zijn als het ware aan de grond vastplakt zodat ze niet meer uit zichzelf kunnen opstaan behoren tegenwoordig toch wel tot de belangrijkste wonderen en tekenen die de charismatische beweging promoot, toch zowel in het Oude Testament alsook in het Nieuwe Testament staat er absoluut niets over het “vallen in de geest” en de “lijm van de geest” of wat

daarop gelijk. Toch gaat men er vanuit dat dit gebeurt onder de werking van de Heilige Geest.

Dit laatste is dus het punt waar het tegenwoordig in vele discussies om draait. Het is ongeloofwaardig en zelfs uitermate gevaarlijk om deze ronduit occulte uitingen aan de Heilige Geest toe te schrijven. Jezus heeft immers gezegd: *“Ik verzeker u: wat voor kwaad de mensen ook begaan en hoe erg ze God ook lasteren, het zal hun allemaal vergeven worden, maar als iemand de Heilige Geest lastert, kan hij nooit meer vergeving krijgen; dat is een schuld voor altijd!”* (Matthéüs 12:31). Dit is een ernstige waarschuwing die wij ons zeer ter harte moeten nemen.

Kijk uit wat u zegt over de Heilige Geest! Het is heel erg wat er allemaal in de samenkomsten van o.a. de Toronto-beweging en nu ook in de “Fresh Fire”-beweging aan de Heilige Geest wordt toegeschreven en door honderdduizenden klakkeloos wordt beaamd zonder te toetsen aan Gods Woord! Bij allerlei massale conferenties en zogenaamde genezings- en bevrijdingsdiensten gaan vaak honderden mensen naar voren om zich de handen te laten opleggen om vervolgens als door de bliksem getroffen achterover te vallen.

De uitingen bij de Toronto-beweging en nu ook in de “Fresh Fire”-beweging wordt toegeschreven aan de Heilige Geest en door honderdduizenden klakkeloos beaamd zonder dit alles te toetsen aan het Woord van God!

De manier waarop dit gebeurt verschilt nog wel eens. De ene keer wordt degene die tijdens gebed op het voorhoofd aangeraakt wordt en daardoor achterover valt dan door iemand opgevangen en met een kleed of doek bedekt zodat die persoon dan kan “rusten in de geest”. Sommigen blijven een half uur of langer liggen terwijl rondom hen heen de dienst gewoon verdergaat. In dat geval is het laten “vallen in de geest” dus goed voorbereid en wordt er een strakke regie gehandhaafd. Een andere keer kan dit fenomeen daarentegen ook chaotisch verlopen als hele groepen bezoekers tegelijkertijd spontaan achterover vallen, ongeacht of ze zich nu op het podium of gewoon in de zaal bevinden. De mensen vallen dan over elkaar heen, stoelen en banken vallen om en soms raakt daarbij ook vrouwenkleding in de war, wat nooit Gods bedoeling kan zijn in een samenkomst, want er staat immers geschreven dat God geen God van wanorde is (1 Corinthiërs 14:33).

Toch heerst er in deze massale manifestaties vaak zo’n grote wanorde dat er zelfs mensen zijn die bij het achterover vallen dermate ongelukkig terecht komen dat ze medische hulp nodig hebben. Ik kan mij niet voorstellen dat dit het werk van de Heilige Geest zou zijn, en toch wordt dit stellig beweerd. Sommigen vallen spontaan achterover, anderen worden letterlijk geduwd. Ik weiger in elk geval om in deze Bijbelstudie het “vallen in de geest” met een hoofdletter “g” te schrijven omdat deze manifestatie zo tegengesteld is aan de Bijbel dat hier duidelijk een andere geest aan het werk moet zijn! Kijk zelf maar wat daar in deze

samenkomsten allemaal gebeurt.

Op o.a. YouTube en Google Video kunt u tientallen filmpjes vinden met weerzinwekkende beelden. Sommigen vallen uit zichzelf, anderen bezwijken onder de groepsdruk. Sommigen van hen die op de vloer liggen, tuimelen rond, anderen schokken. Sommigen lachen hysterisch terwijl anderen wenen en luid kreunen. Sommigen rollen over de vloer terwijl weer anderen bewusteloos lijken te zijn. Sommigen herstellen onmiddellijk en gaan terug naar hun stoel, anderen blijven 5 tot 10 minuten liggen en weer anderen blijven zelfs tot aan zes uur bewusteloos!

De charismatische leiders willen ons wijsmaken dat wij dit allemaal niet aan het Woord hoeven op te toetsen, “want God doet nieuwe dingen”, maar dat is een onschriftuurlijk en extreem gevaarlijk advies. Ons wordt door Paulus juist geleerd dat wij alles moeten toetsen en elk kwaad moeten vermijden, in welke vorm het zich ook voordoet. (1 Thessalonicenzen 5:21).

De charismatische leiders willen ons wijsmaken dat wij dit allemaal niet aan het Woord hoeven te toetsen, “want God doet nieuwe dingen”, maar dat is een on-Schriftuurlijk en extreem gevaarlijk advies.

Ook zeggen charismatische leiders keer op keer dat wij ons niet mogen verzetten, maar dat wij ons gewoon moeten open stellen om de geest zijn werk te laten doen. Welke geest? Niet de Heilige Geest!!! Nergens in de Bijbel komen wij een dergelijke uitspraak van geestelijke leiders in een soortgelijke situatie tegen.

Ook de apostel Petrus raadde ons niet aan onszelf open te stellen voor allerlei mystieke ervaringen en vreemde geestesuitingen. In plaats daarvan waarschuwde hij: *“Wees nuchter en waak; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden”* (1 Petrus 5:8).

Deze zogenaamde “opwekkingsgolven”, die steeds verder van Gods Woord afwijken, worden ook voor ons steeds gevaarlijker, want ze hebben inmiddels ook binnen de Messiaanse beweging wereldwijd aan invloed toegenomen.

Messiasbelijdende Joodse gemeenten en huisgroepen, die enkele jaren geleden nog echt Thoragetrouw waren, lijken inmiddels steeds meer op Toronto-gemeenten en de Thora-dienst moest veelal wijken voor “Fire”-manifestaties. Keppeltjes en gebedsmantels zijn zelfs in Israël uit de meeste Messiasbelijdende gemeenten verdwenen. In plaats daarvan danst men nu ook daar met de veelkleurige vlaggetjes en ook in Israël is het “spreken in tongen” en het “vallen in de geest” in vele gemeenten reeds ingeburgerd. De ontjoodsing neemt ook daar

zienderogen toe en het lijkt alsof de geschiedenis zich herhaalt, maar dan nog erger dan toen! Wees daarom waakzaam en toets alles aan het Woord! De Bijbel geeft nooit aan dat iemand onder de werking van de Heilige Geest achterover valt. De wijze waarop men valt kan deze Bijbelse toets niet doorstaan, want de heilige Schrift spreekt enkel over het vallen op het aangezicht en dat deze wijze van vallen eerbied voor de Allerhoogste uitdrukt, wat echter van de charismatische variant niet gezegd kan worden.

Hier dansen Joden in de synagoge met de wetsrollen in hun armen, omdat ze blij zijn dat ze ooit Gods richtlijn voor hun samenleving ontvingen.

Voorover vallen.

In talrijke teksten worden zowel in O.T. alsook in N.T. mensen genoemd, die in Gods tegenwoordigheid ter aarde vallen. Maar komt dat dus overeen met wat men tegenwoordig onder “vallen in de geest verstaat?” Laten we een aantal van deze teksten eens goed bekijken, om te beginnen in de Statenvertaling: ***“Toen nu Abram negen en negentig jaren oud was, zo verscheen (de Eeuwige) God aan Abarm, en zeide tot hem: Ik ben God, de Almachtige! Wandel voor Mijn aangezicht, en wees oprecht! En Ik zal Mijn verbond stellen tussen Mij en tussen u, en Ik zal u gans zeer vermenigvuldigen. Toen viel Abram op zijn aangezicht...”*** (Genesis 17:1-3).

Hier staat inderdaad dat Abram viel, want in de Hebreeuwse grondtekst staat hier inderdaad het werkwoord nafal, dat ‘vallen’ betekent, maar viel hij achterover? Neen! Hij viel op zijn aangezicht! In alle teksten met dezelfde strekking staat het werkwoord nafal (vallen) namelijk in combinatie met al-panaiv (op zijn aangezicht) of in meervoud al-p’neihem (op hun aangezichten). In de NBG-vertaling staat daarom: ***“Toen wierp Abram zich op zijn aangezicht...”*** Hij viel dus niet, maar hij wierp zichzelf ter aarde, voorover, op zijn aangezicht! Dat is heel wat anders dan het achterover “vallen in de geest”, waarbij je ook nog de kans loopt om je nek te breken.

Het doet vreemd aan dat men onder handoplegging een extra zegen zou ontvangen, terwijl men neervalt en bezwijmt. Van 'zulk een 'heil' hebben we geen enkel Schriftuurlijk voorbeeld. Het is daarom te begrijpen dat zij die de eerste maal een samenkomst meemaken waarbij mensen languit worden gevloerd, eerst iets hebben te overwinnen. In het 'vloeren' van zijn medemens zit een vernederend element, of dit nu vanuit de natuurlijke of uit de geestelijke wereld gebeurt.

Maar we gaan verder naar de volgende tekst, ook weer eerst in de Statenvertaling: *“Voorts geschiedde het, toen Jozua bij Jericho was, dat hij zijn ogen ophief, en zag toe, en ziet, er stond een Man tegenover hem, Die een uitgetrokken zwaard in Zijn hand had. En Jozua ging tot Hem, en zeide tot Hem: Zijt Gij van ons, of van onze vijanden? En Hij zeide: Neen, maar Ik ben de Vorst van het heer van (de Eeuwige) God: Ik ben nu gekomen! Toen viel Jozua op zijn aangezicht ter aarde...”* (Jozua 5:13-14). Opnieuw staat er in NBG-vertaling: *“Toen wierp Jozua zich op zijn aangezicht ter aarde...”*. in de Willibrord-vertaling staat: *“Toen wierp Jozua zich vol eerbied ter aarde...”* en in de Nieuwe Bijbelvertaling: *“Jozua viel op zijn knieën.”*

Ook in deze tekst is er geen sprake van een “vallen in de geest”, want deze vorm van “vallen” is gewoon de traditionele manier waarop een slaaf in onderworpenheid zijn meester groet, wat bijzonder duidelijk naar voren komt in de bekende gelijkenis van de onbarmhartige dienstknecht in Mattheüs 18, waaruit ik vers 26 in de Willibrord-vertaling wil citeren: *“Daarop viel de dienaar voor hem neer en vroeg: Heb geduld met mij, en ik zal u alles betalen.”* In de Nieuwe Bijbelvertaling zien we dat het “voor hem neervallen” een nederige houding uitdrukt, want: *“Toen wierp de dienaar zich aan de voeten van zijn heer en smeekte hem...”*

Een ander voorbeeld voor dit neervallen vinden wij in de Nieuwe Bijbelvertaling van Marcus 5, vers 22: *“Een van de leiders van de synagoge, die Jairus heette, kwam naar Hem toe, en toen hij Yeshua zag viel hij aan Zijn voeten neer.”* In de Statenvertaling staat: *“...viel hij aan Zijn voeten.”* Als je dat zo oppervlakkig leest zou je denken dat hij gewoon viel, maar de NBG-vertaling laat zien dat dit geen spontaan vallen was, maar een bewuste daad, want daar staat: *“en toen deze Hem zag, wierp hij zich neder aan Zijn voeten.”*

Enkele verzen verderop in hetzelfde hoofdstuk komen we ditzelfde “neervallen” opnieuw tegen in vers 33 in het verhaal van de bloedvloeiende vrouw. We lezen het nu eerst in de Groot Nieuws-vertaling: *“De vrouw, die wist wat er met haar gebeurd was, kwam bevend van angst naar voren, viel voor Yeshua neer en vertelde hem de hele waarheid.”* Zowel in de Nieuwe Bijbelvertaling alsook in de Statenvertaling staat: *“...en viel voor Hem neer”*, maar

in de NBG-vertaling lezen we net als in de eerdere voorbeelden: “...**en wierp zich voor Hem neder.**”

Zo kunnen we nog wel een tijdje doorgaan, want er zijn nog tientallen teksten met dezelfde strekking. U ziet dus in elk geval dat er in al deze teksten die de heilige Schrift noemt, bij vallen op het aangezicht steeds sprake is van een zich neerwerpen waarbij deze houding op zichzelf al eerbied en nederigheid uitdrukt, maar dit nog versterkt wordt door wat er daaromheen nog verder vermeld wordt. Daarbij gaat het dus nooit om een in zwijm en trance vallen zoals we dit in de charismatische samenkomsten tegenkomen, maar om een welbewuste handeling.

Nergens treffen we dit ‘vallen in de geest’ in de Bijbel aan i.v.m. met achterover vallen. Bovendien zijn het in de Bijbel slechts zelden hele groepen mensen die tegelijkertijd neervallen.

Nergens treffen we dit aan in verband met achterover vallen. Bovendien zijn het in de Bijbel slechts zelden hele groepen mensen die tegelijkertijd neervallen. Alleen de volgende voorbeelden worden genoemd: “*Toen ging Moshe [Mozes] met Aharon [Aäron] in de Mish’kan [tent der samenkomst]; daarna kwamen zij uit, en zegenden het volk; en de heerlijkheid van de Eeuwige verscheen aan al het volk. Want een vuur ging uit van het aangezicht van Adonai en verteerde op het altaar het brandoffer en het vet. Toen het ganse volk dit zag, zo juichten zij, **en vielen op hun aangezichten.***” (arqyv Vayiq’ra [Leviticus] 9:23-24). Ook deze keer staat er in de NBG-vertaling: “...**en wierpen zich op hun aangezicht.**” En in de Nieuwe Bijbelvertaling: “...**en iedereen wierp zich ter aarde.**” Opnieuw is het niet Gods Geest die hen laat vallen, maar het is hun eigen keuze om zich in nederigheid voor God op hun knieën en op hun aangezicht te laten vallen. In vroegere tijden was het niet alleen in het Middenoosten, maar ook hier in Europa heel gewoon dat de onderdanen zich voor hun koning ter aarde wierpen. Daar komt ook de term “onderworpen” vandaan. In het boek Richteren 13 lezen we van Manoah, de toekomstige vader van Simson. De Engel van de Heer verscheen op verzoek een tweede keer aan zijn vrouw, die haar man erbij ging roepen. Haar werd aangezegd dat ze zwanger zou worden van een zoon. Als ze er op stonden een offer te brengen werd dat aanvaard. En nu komt vers 20 waar het om gaat: “**En het geschiedde, toen de vlam van het altaar opvoer naar de hemel, zo voer de Engel van de Eeuwige op in de vlam van het altaar. Toen Manoah en zijn vrouw dat zagen, zo vielen zij op hun aangezichten ter aarde.**” Zo lezen wij het in de Statenvertaling en ook in

de Nieuwe Bijbelvertaling heeft men voor het werkwoord “vallen” gekozen, maar dan wel met een nadere toelichting: *“Ze vielen op hun knieën en bogen diep voorover.”* En zoals we inmiddels gewend zijn staat er in de NBG-vertaling: *“...wierpen zij zich op hun aangezicht ter aarde”*.

Toen Manoah en zijn vrouw de Engel des Heren zagen, vielen zij op hun aangezichten ter aarde.

Een ander voorbeeld vinden wij in het verhaal van Elia en de profeten van Ba'al in 1 Koningen 18. Elia bevond zich op de Karmel waar de confrontatie plaats vond tussen de God van Israël en Ba'al. Deze liet niets van zich horen, maar toen Elia God aanriep, viel het vuur uit de hemel en verteerde het offer op het altaar. En nu lezen we vers 39 in de Statenvertaling: *“Toen nu het ganse volk dat zag, zo vielen zij op hun aangezichten, en zeiden: De Here is God, de Here is God!”* In de NBG-vertaling staat uiteraard: *“Toen het gehele volk dat zag, wierpen zij zich op hun aangezicht”*. Dus op het aangezicht vallen is ook hier weer hetzelfde als zich op het aangezicht werpen. In de Willibrord-vertaling staat daar zelfs nog een kleine toevoeging bij, waar ik ontzettend blij mee ben: *“Toen de mensen dit zagen, wierpen zij zich voorover op de grond.”* Willibrord vermeldt hier dus expliciet dat voorover vielen en niet achterover! Dus nogmaals: **De Heilige Schrift kent alleen een vallen op het aangezicht, want dat is tot eer van God omdat deze houding eerbied en nederigheid uitbeeldt.**

Al deze voorbeelden verschillen dus enorm van het charismatische “vallen in de geest”. Zowel in het Oude Testament alsook in het Nieuwe Testament hebben de voorbeelden van het neervallen voor Gods majesteit geen enkele overeenkomst met het “vallen in de geest”-fenomeen van de charismatische beweging.

Hieruit trekken we enkele conclusies, die we voor de duidelijkheid even op een rijtje zetten:

1. Alle personen die werden besproken vallen voorover in de tegenwoordigheid van God of een aartsengel.
2. Nooit valt er in deze teksten iemand achterover om God daarmee de eren en te aanbidden en zeker niet door toedoen van Gods Geest.
3. Ook vallen mensen in de Bijbel nooit door de tussenkomst van een mens. Nooit door middel van handoplegging, of zelfs maar een vinger wijzen in de richting van de persoon die gaat vallen, laat staan door met een jasje te zwaaien of in de microfoon te blazen! Nergens lezen wij in de hele Bijbel dat er een oplegging van de handen aan het neervallen voorafgaat, wat uiteraard wel in charismatische samenkomsten het geval is.
4. In de Bijbel is er beslist geen "lachen in de geest" verbonden met het vallen, maar juist het tegenovergestelde: eerbied!
5. In de Bijbel is er geen spastisch schokken en schudden!
6. In de Bijbel is er geen schreeuwen van: "Fire!!!" ofwel "Vuur!" of enig iets van dit soort en zeker niet: "Bam bam!" ofwel "Boem boem!" zoals Todd Bentley pleegde te schreeuwen tijdens zijn sessies.
7. In de Bijbel is er ook geen "Holy Spirit glue" (lijm van de Heilige Geest) die mensen ervan weerhoudt op te kunnen staan.

In de Bijbel is er geen schreeuwen van: "Fire!!!" ofwel "Vuur!" of enig iets van dit soort en zeker niet: "Bam bam!" ofwel "Boem boem!" of dat mensen in speciale sessies genezen moeten worden.

8. In de Bijbel wordt er geen sfeer gecreëerd die tot het vallen aanzet. Er staan geen refreinen die tientallen keren herhaald worden om de mensen in trance te brengen en hen voor te bereiden op mystieke ervaringen.
9. In de Bijbel is er ook geen leer over het vallen.
10. Nergens in de Bijbel is er sprake van het beleggen van speciale bijeenkomsten waarin dit "vallen in de geest" georganiseerd plaats zou moeten vinden.

11. In de Bijbel zijn er geen mensen die in rijen aanschuiven om te vallen.

En tenslotte 12. In alle relevante teksten zijn de mensen zich ervan bewust dat zij zich op hun aangezicht werpen. Zij verliezen nooit de controle over hun lichaam, zoals bij het “rusten in de geest” gebeurt. Het “rusten in de geest” is daarom zelfs nog meer on-Bijbels dan het “vallen in de geest”, want in de Bijbel komen de mensen niet eens aan rusten toe omdat ze meteen weer moeten opstaan!

Opstaan.

Veel aanhangers van het ‘vallen in de geest’ zeggen dat de Geest van God de mensen neerslaat. Dit staat nergens in de Bijbel. De Heilige Geest slaat mensen niet neer, maar doet hen juist opstaan. Daarom klopt ook de Engelse term “spirit slaying” (neerslaan in de geest) niet! Ook het “rusten in de geest” heeft geen enkele Bijbelse basis. Integendeel! Wanneer mensen zich op hun aangezicht hebben geworpen, wordt in de Bijbel niet toegestaan dat ze blijven liggen, laat staan dat er dan nog een dekentje op hun gelegd wordt zodat ze het niet koud krijgen of zodat het ondergoed van op de grond liggende vrouwen bedekt worden, zoals op You Tube te zien is. Nee, in de Bijbel moeten deze mensen meteen opstaan en krijgen daarvoor ook de kracht, en indien nodig zelfs bij herhaling. In de Hebreeuwse grondtekst wordt hiervoor het werkwoord *amad* gebruikt, wat ‘staan’ betekent.

Ook hiervoor enkele voorbeelden opnoemen: ***“Aldus was het voorkomen der verschijning van de heerlijkheid van Adonai. Toen ik haar zag, viel ik op mijn aangezicht, en ik hoorde de stem van Een, die sprak. Hij zeide tot mij: Mensenkind, sta op uw voeten, opdat Ik met u spreke. Zodra Hij tot mij sprak, kwam de Geest in mij en deed mij op mijn voeten staan...”*** (Ezechiël 1:28-2:2).

“En zie, daar stond de heerlijkheid van Adonai gelijk aan de heerlijkheid die ik aan de rivier de Kebar gezien had; en ik viel op mijn aangezicht. Maar de Geest kwam in mij en deed mij op mijn voeten staan...” (Ezechiël 3:23-24).

“Toen hij nu met mij sprak, viel ik bezwijmd op mijn aangezicht ter aarde; hij echter raakte mij aan en deed mij overeind staan...” (Daniël 8:18).

“Toen hoorde ik het geluid zijner woorden, en toen ik het geluid zijner woorden hoorde, viel ik bezwijmd op mijn aangezicht, met mijn aangezicht ter aarde. En zie, een hand raakte mij aan en deed mij op knieën en handen sidderend oprijzen. En hij zeide tot mij: Daniel, gij zeer beminde man, let op mijn woorden die ik tot u spreek, en ga rechtop staan...” (Daniël 10:9-10). ***“Toen de discipelen dit hoorden, wierpen zij zich op hun aangezicht ter aarde en werden zeer bevreesd. En Jezus kwam bij hen, raakte hen aan en zeide: Staat op en weest niet bevreesd!”*** (Mattheüs 17:6-7). ***“...en ter aarde gevallen, hoorde hij een stem tot zich zeggen: Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij? En hij zeide: Wie zijt Gij, Heer? En Hij zeide: Ik ben Jezus, die gij vervolgt. Maar sta op...!”*** (Handelingen 9:4-6). ***“...en ik viel op de grond en hoorde een stem tot mij zeggen: Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij? – En ik zeide: Heer, wat moet ik doen? En de Heer zeide tot mij: Sta op...!”*** (Handelingen 22:7 en 10).

Op de weg naar Damascus hoorde Saulus een stem tot hem zeggen: “Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij, Ik ben Jezus, die gij vervolgt!”

Het zogenaamde “vallen in de geest” komen wij evenals het “rusten in de geest”, het “schudden in de geest” en het “lachen in de geest” in de Bijbel nergens tegen, en dus zeker niet het achterover vallen! Maar als er in sommige Bijbelteksten al sprake is van een vallen, dan niet achterover, maar voorover, op het aangezicht, in aanbidding! Er staat in al deze teksten echter wel bij, dat de persoon in kwestie onmiddellijk wordt opgedragen om niet te blijven liggen, maar om te gaan staan! De Heilige Geest laat ons niet achterover vallen, maar richt ons juist op, want de Eeuwige wil, dat wij **rechttop staan** voor Zijn aangezicht, met verheven reine handen!

Achterover vallen.

Wij concluderen dus dat het achterover vallen geen Bijbelse zaak is. In charismatische kringen gebeurt dat dus wel en men valt daarbij bezwijmd neer. De manier waarop men valt, legt hier wel degelijk gewicht in de schaal bij de vraag of dit nu van God is of van Zijn tegenstander. Nooit lezen we in de Schrift dat iemand achterovervallend God verheerlijkt. Het achterovervallen in samenkomsten is schokkend en mensonterend is voor de personen in kwestie en het nergens in de Schrift tot eer van God wordt aangetroffen. Bij het “vallen in de geest” vallen mensen gewoonlijk achterover om een ervaring met de “Heilige Geest” te hebben. In de Bijbel daarentegen worden enkele gevallen genoemd van mensen die achterover vallen door een oordeel van God als gevolg van ongeloof of zonde: “Toen hij melding maakte van de ark Gods, **viel Eli achterover** van zijn stoel naast de poort, **brak zijn nek en stierf.**”

(1 Samuël] 4:18). Het achterover vallen is dus geen zegen, maar vindt juist plaats in geval van het bestraffen of het opzij zetten van Gods tegenstanders, zoals bijv. in Genesis] 49:17; de berijder van het paard achterover stort en in (Jesaja 28:13) de leiders van Jeruzalem achterover struikelen en te pletter zullen vallen. Ook in Nieuwe Testament komen wij het achterovervallen tegen bij de soldaten die kwamen om Jezus te arresteren: *“Toen Hij zei: ‘Ik ben het,’ deinsden ze achteruit en vielen op de grond!”* (Johannes 18:6). Met uitzondering van deze gevallen van het bestraffen van Gods tegenstanders en een aantal gevallen waarin mensen demonisch gebonden zijn en daardoor achterovervallen terwijl de demonen worden uitgedreven, noemt de Bijbel nergens een verband tussen vervuld zijn met de Heilige Geest of genezing en het “vallen in de geest”.

De hogepriester Eli viel achterover van zijn stoel naast de poort, en brak zijn nek en stierf.

Nooit zien we in de Bijbel een mens zich uitstrekken naar deze ervaring. **Het overkomt de mensen, ze zoeken het niet.** In de bijbel wordt het niet aangemoedigd, noch ertoe opgeroepen of uitgelokt. De geest die veroorzaakt dat mensen buiten hun eigen wil om vallen is niet de Geest van God maar een boze geest, bijvoorbeeld in Marcus 9:17-29. Daarin gaat het over een jongen die door een boze geest op de grond werd gegooid. De wanhopige vader zocht hulp bij Jezus en zei: *“Rabbi, ik kwam mijn zoon bij U brengen. Hij is in de macht van een duivelse geest en kan niet praten. Als die geest hem overmeestert, gooit hij hem tegen de grond. Het schuim staat hem dan op de mond, hij knarst met de tanden en wordt helemaal stijf. Ik vroeg Uw leerlingen die geest uit te drijven, maar ze konden het niet.”* Jezus zei: *‘Wat bent u voor mensen! U hebt geen geloof! Hoelang moet Ik nog bij u zijn, hoelang moet Ik u nog verdragen? Breng hem bij me!’* Ze brachten de jongen bij hem. **Zodra de geest Jezus zag, deed hij de jongen stuiptrekken. Deze viel op de grond en rolde heen en weer, het schuim op de mond.** *‘Hoelang heeft hij dit al?’* vroeg Jezus aan de vader. *‘Van kindsbeen af,’* antwoordde de man. *‘Dikwijls was het bijna zijn dood, doordat die geest hem in het vuur of in het water gooide. Maar als U iets kunt doen, heb dan medelijden en help ons.’* *‘Als U kunt?’* zei Jezus. *‘Alles kan voor wie gelooft.’* Onmiddellijk riep de vader van de jongen uit: *‘Ik geloof, maar help mij als mijn geloof tekortschiet!’* Toen Jezus merkte dat de mensen steeds meer opdrongen, sprak Hij de onreine geest streng toe: *‘Jij, geest, die stom en doof maakt, Ik*

*beveel je: ga uit hem weg en kom niet meer terug.' **Onder luid geschreeuw en met heftige stuiptrekkingen ging hij uit hem weg.** De jongen bleef als dood liggen en bijna iedereen zei dan ook: 'Hij is dood.' Maar Jezus pakte hem bij de hand en hielp hem overeind, en hij stond op. Toen Jezus een huis was binnengegaan en de leerlingen met Hem alleen waren, vroegen ze Hem: 'Waarom konden wij die geest niet uitdrijven?' 'Dat soort kun je alleen met gebed verjagen, en met niets anders,' antwoordde Jezus." Tot zover!*

Zijn u ook een aantal dingen opgevallen bij deze beschrijving in de Groot Nieuws-vertaling? Mij wel! Ten eerste zien wij hier een aantal dingen die men ook in de charismatische samenkomsten tegenkomt: hier is de Engelse term "spirit slaying" echt wel op zijn plaats, want de jongen wordt letterlijk door die geest tegen de grond geslagen. Ook de term "spirit glue" klopt hier precies, want de jongen kan niet uit zichzelf opstaan en lijkt wel met lijm te zijn vastgeplakt, want hij is helemaal stijf. Ook de stuiptrekkingen en het heen en weer rollen komen we in charismatische diensten tegen in combinatie met het "vallen in de geest" alsook het geschreeuw.

Eén van de bekendste charismatische gemeenten in Nederland is de "Levensstroom" o.l.v. Jan Zijlstra. Als de leider wegvalt, houdt de gemeente op kerk te zijn. Men gebiedt in de naam van Jezus dat de lijder genezen zal worden, echter dat zijn maar enkele uitzonderinggevallen.

Het moge dus duidelijk zijn dat in dergelijke samenkomsten niet de Heilige geest aan het werk is, maar een boze geest! Het tweede dat opvalt, is het feit dat de discipelen die jongen niet konden bevrijden! Zij, die Jezus persoonlijk gekend hebben, dag en nacht met Hem zijn opgetrokken, die van Hem alle volmacht gekregen hebben, kregen het niet voor elkaar om een boze geest uit te drijven. Hoe kan dat, terwijl er in charismatische bevrijdingsdiensten door allerlei evangelisten en zogenaamde strijdersteams de ene uitdrijving na de andere plaats vindt. Waarom kunnen zij die de Thora niet eens naleven het dan wel en de Thoragetrouwe apostelen niet? Het antwoord is simpel: ze kunnen het helemaal niet! Ze doen zo alsof ze het kunnen en volgens mij geloven ze het nog zelf ook! Maar ook dat is weer zeer on-Bijbels, want toen de discipelen aan Jezus vroegen waarom zij niet bij machte waren om de boze geest te verdrijven zei Hij nadrukkelijk, dat dit alleen maar mogelijk is door gebed, dus door voorbede en niets anders.

Al dat drukke geschreeuw van evangelisten, die met uitpuilende ogen zogenaamd in de autoriteit van Jezus tegen de demonen tekeergaan met de woorden: "In de naaaaam van Jeeeeezus gebied ik je...!" maakt geen enkele indruk op de boze geesten. Integendeel, ik denk dat ze zich rot staan te lachen over deze naïviteit, want niemand heeft de kracht en autoriteit om de demonen te verdrijven dan God zelf! Is het u nooit opgevallen dat het doorgaans steeds

weer dezelfde mensen zijn die naar voren komen voor bevrijding en genezing? Dat geeft dus overduidelijk aan dat ze helemaal niet bevrijd en genezen zijn. Vandaar dat Jezus gezegd heeft dat alleen voorbede helpt, want door het gebed vraagt men God zelf om de persoon te bevrijden, maar dat gebed heeft alleen kracht als het gepaard gaat met geloof. Ook dat heeft Jezus in deze tekst gezegd. Laten wij hieruit een belangrijke les leren voor ons eigen leven.

Al dat drukke geschreeuw van evangelisten, die met uitpuilende ogen zogenaamd in de autoriteit van Jezus tegen de demonen tekeergaan met de woorden: “In de naaaaam van Jeeeeezus gebied ik je...!”, maar daar wordt de naam van Jezus naar eigen willekeur gebruikt.

Inwijding van de Tempel.

Een veelgehoord argument om het zogenaamde “vallen in de geest” ook Schriftuurlijk te kunnen rechtvaardigen is het feit dat de priesters bij de inwijding van de Tempel in 1 Koningen 8:10-11 en 2 Kronieken 5:13-14 niet konden blijven staan om hun dienst te doen omdat de heerlijkheid van God in een wolk verscheen, die het hele huis vervulde. Maar als wij deze verzen goed onder de loep nemen dan moeten wij constateren, dat ook hier absoluut geen sprake is van een ‘vallen in de geest’, want dat ze daar niet konden staan wil nog niet zeggen dat ze vielen, want dat blijkt namelijk helemaal niet uit de tekst. Laten we even kijken: ***“Toen de kohanim [priesters] uit het heiligdom naar buiten traden, vulde een wolk het huis van Adonai, zodat de kohanim vanwege de wolk niet konden blijven staan om dienst te doen, want de heerlijkheid van Adonai had het huis van Adonai vervuld”*** (1 Koningen 8:10-11). ***“Toen zij tezamen trompetten en eenstemmig een lied lieten horen, om God te loven en te prijzen, en de stem verhieven bij trompetten, cimbalen en andere muziekinstrumenten, en de Eeuwige aldus prezen: Want Hij is goed, want Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid, toen werd het huis, het huis van Adonai, vervuld met een wolk, zodat de kohanim vanwege de wolk niet konden blijven staan om dienst te doen, want de heerlijkheid van Adonai had het huis Gods vervuld”*** (2 Kronieken 5:13-14).

Het feit dat de priesters in de Tempel niet konden blijven staan wordt dus aangehaald om daarmee het ‘vallen in de geest’ te verdedigen, want men gaat er automatisch van uit dat iemand die niet kan blijven staan gaat vallen! Maar dat staat er niet!!! Hier staat alleen maar dat de priesters niet in de Tempel konden staan om hun werk te doen **vanwege de wolk**, want de heerlijkheid van Adonai had de Tempel vervuld. In de Groot Nieuws Bijbel staat het zo: ***“Door de wolk in het huis van de Heer konden de priesters hun diensten niet voortzetten. Want God, de Heer, had in al Zijn majesteit bezit genomen van de Tempel.”*** –

Door de wolk in het huis van de Heer konden de priesters hun diensten niet voortzetten. Want God, de Heer, had in al Zijn majesteit bezit genomen van de Tempel.

Hier staat dus niet dat de priesters achterover vielen om vervolgens te ‘rusten in de geest’, maar dat ze vanwege de wolk hun werk niet konden verrichten. Hetzelfde komen wij ook in (Exodus] 40:34-35 tegen: **“En de wolk bedekte de tent der samenkomst, en de heerlijkheid van de Heer vervulde de tabernakel, zodat Mozes de tent der samenkomst niet kon binnengaan, want de wolk rustte daarop, en de heerlijkheid van de Heer vervulde de tabernakel.”** - Maar ook in Jvyzx Chizayon [Openbaring] 15:8 lezen wij: **“En de Tempel werd vervuld met rook vanwege de heerlijkheid Gods en vanwege Zijn kracht; en niemand kon de Tempel binnengaan.”** - Het is dus duidelijk dat hier nergens over ‘vallen’ wordt gesproken, maar slechts over het feit dat niemand zowel de tent der samenkomst alsook de Tempel binnen kon gaan zolang de wolk daar aanwezig was. En zoals ik reeds heb geschreven, heeft het ‘niet kunnen staan’ niets te maken met achterover vallen, maar met voorover vallen, uit eerbied **neerbuigen, knielen** in aanbidding! Dit blijkt ook heel duidelijk uit het vervolg van de boven genoemde beschrijving van de tempelinwijding: **“Zodra Sh’lomo [Salomo] zijn gebed geëindigd had, daalde vuur uit de hemel neer en verteerde het brandoffer en de slachtoffers; en de heerlijkheid van Adonai vervulde het huis. De priesters konden het huis van de Heer niet binnengaan, want Zijn heerlijkheid had het huis van de Heer vervuld. Toen alle Israëlieten het vuur en de heerlijkheid van de Heer op het huis zagen neerdalen, knielden zij met het aangezicht ter aarde op het plaveisel, bogen zich neer en prezen de Eeuwige: Want Hij is goed, want Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid!”** (II Kronieken 7:1-2).

Het verschijnsel van het "vallen in de geest", zoals dat in de Toronto-beweging en nu ook in de “Fresh Fire”-beweging uit Lakewood voorkomt, vindt dus geen steun in de bijbel.

Hopelijk dat dit in deze studie nu voldoende is aangetoond. Maar dat roept dan natuurlijk meteen de vraag op waar het dan wel vandaan komt. Men zou het heel naïef kunnen verklaren met de menselijke factor. Men zou dus kunnen zeggen dat het ontstaan is door beïnvloeding van de evangelisten, want mensen laten zich vaak gemakkelijk beïnvloeden en in een massameeting kan het natuurlijk al gauw overslaan op de gehele menigte. Toch klopt dit maar ten dele, want er is ook nog een andere verklaring voor het ontstaan van het “vallen in de geest”, die veel zorgwekkender is, want als niet de Heilige geest, maar een andere geest in

deze massameetings aan het werk is, dan moeten we ons afvragen met welke geest wij het dan te maken hebben.

Het verschijnsel van het “vallen in de geest” ofwel “spirit slaying”, het tegen de grond slaan door de geest, is reeds duizenden jaren lang bekend in het Hindoeïsme. Daar wordt het aangeduid met de term Skaktipat en het is opmerkelijk dat een dergelijk verschijnsel in het Hindoeïsme juist de naam heeft van de godin Shakti, die ook bekend is onder de naam Kali, die in het verleden gruwelijke mensenoffers opeiste. Door de handoplegging van deze yogi komen deze volgelingen 'in contact' met deze krachten en komen hier hun leven niet meer van los, men is gebonden of bezeten. Alleen Jezus kan hen bevrijden.

Wel, het verschijnsel van het “vallen in de geest” ofwel “spirit slaying”, het tegen de grond slaan door de geest, is reeds duizenden jaren lang bekend in het Hindoeïsme Daar wordt het aangeduid met de term Skaktipat en het is opmerkelijk dat een dergelijk verschijnsel in het hindoeïsme juist de naam heeft van de godin Shakti, die ook bekend is onder de naam Kali, die in het verleden gruwelijke mensenoffers opeiste. De bekeerde voormalige hindoe Rabi Maharaj beschrijft in zijn boek “De goeroe is dood” (Culemborg 1981) op pagina 247 dit begrip als volgt: ”Een uitdrukking, die gebruikt wordt voor de aanraking van een goeroe, gewoonlijk met zijn hand, op het voorhoofd van de vereerder, wat bovennatuurlijke effecten teweeg brengt. Shakti betekent letterlijk kracht of macht en in het toebrengen van de Skaktipat, wordt de goeroe een kanaal van de oerkracht, de kosmische kracht, die aan het universum ten grondslag ligt en die belichaamd is in de godin Shakti, de gemalin van Shiva. Het bovennatuurlijke effect van Shakti door de aanraking van de goeroe, kan de vereerder tegen de grond doen slaan, of hij kan een helder licht zien, en een ervaring krijgen van een innerlijke verlichting of nog een andere mystieke of psychische ervaring hebben”. Op pagina 86 vertelt Maharaj in hetzelfde boek, dat hij nog een knaap van dertien jaar oud was toen hij reeds als medium de Skaktipat heeft overgedragen aan de mensen die op deze speciale bijeenkomsten kwamen. In zijn boek legt Maharaj uit dat Shakti slechts één van de vele namen is van Kali. De godin Kali staat erom bekend dat zij de wrede bloeddrinkende echtgenote is van Shiva. Deze godin Kali wordt ook gezien als de moedergodin van de machten, vandaar haar bijnaam Shakti, die de oerkracht verleent, die in het hart van het universum stroomt. Voor Rabi Maharaj was het destijds een opwindende gedachte dat hij een kanaal van haar macht zou worden, maar later kwam hij als Brahman tot geloof in de God van Israël en heeft Jezus heeft aangenomen als Heer en Verlosser.

Overeenkomsten met Kundalini Yoga.

Aanhangers van Kundalini Yoga ondergaan hetzelfde als volgelingen van de Toronto/Brownsville/ Lakeland “opwekkingen”, namelijk dat de Kundalini-slang een oprijzen van de chakra’s is in hun geest. Dit is niets anders dan bezetenheid door oosterse New Age geesten. Mensen die de Bijbel respecteren weten dat deze manifestaties **niet** de ervaringen of demonstraties zijn van onze geestelijke voorvaders. In de tabel hieronder ziet u links de manifestaties van deze valse opwekking op grond van waarnemingen en getuigenissen.

Toronto/Brownsville/Lakeland manifestaties

Manifestaties Kundalini Yoga

Onbeheersbaar lachen	Onbeheersbaar lachen, wenen, hikken
Schokken, beven, trillen	Schokken, beven, trillen
Onvrijwillige lichaamsbewegingen van het lichaam	Ongebruikelijke houdingen en bewegingen
Spontane trancetoestanden	Spontane trancetoestanden
Het maken van dierlijke geluiden, brullen, blaffen, loeien	Spontane vocalisatiesblaffen, loeien
Spiertrekkingen of spasmen	Spiertrekkingen of spasmen
Begeleiding door innerlijke stem die valselijk aanzien wordt als God. Valse visioenen en dromen	Begeleiding door innerlijke stemmen, visioenen en dromen
Zogenaamd “Dronken in de Geest” zijn concentratiemoeilijkheden	Mentale verwarring,
Het voelen van opstoten, hitte, elektriciteit	Energie-opstoten, elektriciteit die in het lichaam circuleert
Veel vleeselijke sensaties	Vibraties, tintelende sensaties
Bovennatuurlijk ruiken van geuren	De geur waarnemen van bloemen, wierook
Ervaringen van uit het lichaam treden	Ervaringen van uit het lichaam treden
Wie kan de “zegen” toedienen? Ieder die deze valse zalving heeft ontvangen	Wie kan Shaktipat geven? Ieder die de bekwaamheid heeft ontvangen van de goeroe of één van zijn discipelen

Deze Kundalini-geesten en andere geesten van oosterse religies, hebben geijverd om vele opwekkingen te bezoeken. In sommige gevallen heeft het onderscheidingsvermogen van de leiders hen gered. Het volgende artikel werd geschreven over de Toronto Blessing.

De Toronto Blessing was de golf die voorafging aan de Lakeland Revival en waarbij dezelfde principes betrokken zijn.

De Toronto Blessing was de golf die voorafging aan de Lakeland Revival en waarbij dezelfde principes betrokken zijn. Wat zijn de tekenen van een Ontwakende Kundalini? Kort gezegd, en volgens de klassieke literatuur, kunnen de tekenen van een Ontwakende Kundalini gegroepeerd worden in: mentale, vocale en fysieke tekenen. Mentale tekenen kunnen visioenen zijn die variëren van extatische gelukzaligheid tot verschrikkelijke angstigheid. Vocale tekenen kunnen spontane vocale expressies zijn die variëren van zingen of reciteren van mantra's tot het maken van allerlei dierlijke geluiden, zoals grommen of kwetteren. Fysieke tekenen kunnen zijn trillen, schokken en spontaan Hatha Yoga houdingen aannemen en Pranayama's. Vanuit een meer subjectief perspectief kunnen de eerder prettige ervaringen, die geassocieerd worden met een Ontwakende Kundalini, de volgende zijn: golven van gelukzaligheid, perioden van verrukking, glimpen van transcendentaal bewustzijn.

De veel minder aangename ervaringen, die geassocieerd worden met een Ontwakende Kundalini, kunnen zijn: beven, scherpe pijnen in gebieden die geassocieerd worden met de chakra's, perioden van irrationele angstigheid, plotselinge opstoten van hitte.

De volgende manifestaties worden ook vermeld: zingen, reciteren van mantra's, dierlijke geluiden, beven, schudden, yogahoudingen aannemen, golven van gelukzaligheid, verrukking, veranderd bewustzijn, pijnen, angstigheden en een gevoel van hittekopstoten.

Hoe kom je tot Ontwakende Kundalini? In grote trekken zijn er twee radicaal verschillende directe toegangen tot Ontwakende Kundalini. Eén benadering vereist initiatie door een goeroe en steunt op de techniek die Shaktipat ofwel "het neerdalen van Shakti" (het wezen van Kundalini) genoemd wordt. Andere benamingen: Siddha Mahayoga, Kundalini Mahayoga of Sahaja Yoga (Spontane Yoga).

Alhoewel niet elke langtermijn student tekenen van Ontwakende Kundalini vertoont, is het verbazingwekkend te zien hoeveel mensen instante ontwaken Kundalini hadden door

initiatie van Siddha goeroes.

Shaktipat betekent “het neerdalen van kracht”. De meest algemene vorm van Shaktipat is een aanraking door de goeroe van het voorhoofd van het subject. Dit is exact de methode die zoveel gebruikt wordt om de “zalving” bij “christenen” mee te delen. Dit is ook de meest algemene manier om de “kracht” te ontvangen.

Kan men Shaktipat ontvangen door gewoon in de nabijheid te zijn van mensen met Ontwakende Kundalini? Zonder twijfel is Shakti besmettelijk. De loutere aanwezigheid van een enkeling wiens Shakti sterk actief is, kan de Shakti doen ontwaken van hen rondom hem. Overeenkomstig kan de aanwezigheid van veel mensen wier Shakti tot op zekere graad ontwaakt is, iemands eigen Shakti doen ontwaken.

De “zalving” is zoals bekend ook besmettelijk door zijn aard en wordt gemakkelijk overgebracht van de ene naar de andere persoon. John Arnott vergeleek het met een “spiritueel virus”. (Een voorbeeld: wanneer leden van een groep elkaars handen vasthouden, vallen zij gelijktijdig neer).

Kriya's, letterlijk “activiteiten”, zijn spontane bewegingen die optreden na Ontwakende Kundalini. Dit zijn lichamelijke activiteiten zoals beven, schudden en spontane yoga-houdingen, vocale activiteiten zoals schreeuwen, of spontaan chanten, en mentale activiteiten zoals visioenen. Dit zijn geen uitingen van de Heilige Geest, maar de aanzet tot bezetenheid.

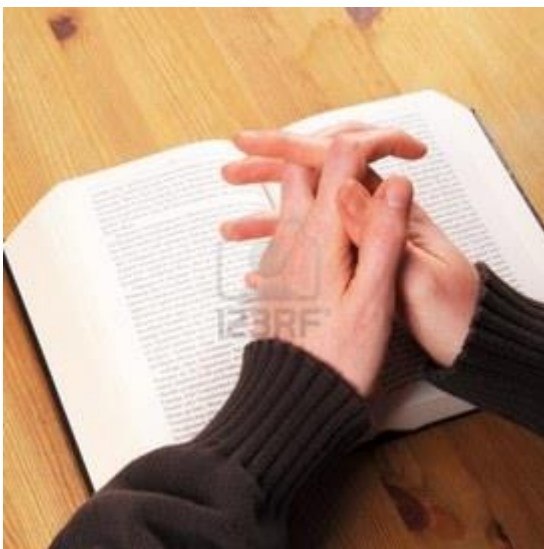
Conclusie.

Het “vallen in de geest” vindt geen enkele steun in de Bijbel, maar is afkomstig uit het Hindoeïsme. In een laatste poging om het toch nog goed te praten zeggen velen: “Maar de duivel is de grote na-aper. Wat er in de charismatische samenkomsten gebeurt is echt van de Heer, en wat er in de hindoeïstische samenkomsten gebeurt is slechts na-aperij, dus als het ware een kopie van het origineel.

Belangrijk om te onthouden en goed tot u door te laten dringen: het hindoeïsme is veel ouder dan de charismatische beweging en zelfs vele malen ouder is dan het christendom überhaupt! Het “vallen in de geest” zou toch op zijn minst één keer terug te vinden zou

moeten zijn in de Bijbel als het daadwerkelijk het origineel zou zijn en dus afkomstig van de Heer. Dat is echter niet het geval. De hindoes daarentegen hebben de Skaktipat reeds duizenden jaren voor de introductie van het “vallen in de geest” gepraktiseerd. Het “vallen in de geest” en “rusten in de geest”, dat gepaard gaat met “lachen in de geest”, schudden, op de grond rollen en spastische stuiptrekkingen vindt haar oorsprong dus niet in de Bijbel, maar in het hindoeïsme.

De invloed van het hindoeïsme is ook duidelijk zichtbaar in de on-Bijbelse verzoeken van de leiders van de “vallen in de geest”-diensten. Zij zeggen namelijk dat mensen voor wie wordt gebeden op dat moment zelf niet moeten bidden, maar zich open moeten stellen voor “de geest”. Het is daarom niet aannemelijk dat de Heilige Geest hier aan het werk is, want niets is meer on-Bijbels dan iemand te vertellen dat de Heilige Geest niet werken kan, als men zelf bidt.

Het advies voor de christen is om sowieso altijd te blijven bidden, want het gebedsleven is het hart van onze relatie met de Here God.

Steeds weer blijkt dat het “vallen in de geest” zich niet voordoet bij mensen die actief blijven in hun denken door te bidden. Daarom het dringende advies om sowieso altijd te blijven bidden, want het gebedsleven is het hart van onze relatie met de Here God. Blijf bidden en laat u door niemand wijsmaken dat de Heilige Geest niet kan werken als u zelf actief bidt, want juist wanneer een persoon zich passief openstelt, kan een boze geest ingang krijgen, maar ga vooral niet naar zulke bijeenkomsten, want dat is letterlijk levensgevaarlijk.

Tenslotte: God roept ons niet op om door het blazen in de microfoon of door een duwtje op de borst achterover te vallen om te rusten, maar om als soldaten in Zijn leger de geestelijke wapenrusting aan te trekken en op te staan voor de strijd! Wees daarom waakzaam en laat u niet misleiden! Toets alles aan het woord van God!